

Inserti se sprejemajo in velja
tristopos vrsta

8 kr., če se tiska 1krat,

12 " " " " 2 " "

15 " " " " 3 " "

Pri večkratnem tiskanju se
cena primerno zmanjša.

Rokopisi

se ne vračajo, nefrankovana
pisma se ne sprejemajo.

Narodno prejema opravništvo
(administracija) in ekspedicija na
Dunjski cesti št. 15 v Medija-
tovi hiši, II. nadstropji.

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto . . . 10 zl. — kr.
za pol leta . . . 5 " —
za četrt leta . . . 2 " 50 "

V administraciji velja:

Za celo leto . . . 3 zl. 40 kr.
za pol leta . . . 1 " 70 "
za četrt leta . . . 70 "

V Ljubljani na 400 števil an
velja 60 kr. več na leto.

Vredništvo je Florijanske
ulice št. 44.

zhas do trihra na torek
sicer v torek, četrtek

Pri mrtvaškem odru

dr. Janeza Bleiweisa viteza Trsteniškega.

Kakor otroci žalujoči stojé okoli mrtvaškega odra svojega očeta, tako stojé vsi Slovenci žalostni pri odru možá, ki si je zaslužil ime „očeta“ slovenskega naroda. Prepričani smo, da je žalostna novica o njegovi smrti presunila vsako slovensko srce, da je vznemirila prebivalce vsake še toliko revne kočé po Slovenskem; saj njegovo ime in njegovo domoljubno delovanje bilo je vsem znano. Kako bi tudi ne! Saj je vsaki najpripravejši Slovenec vedel, da je pokojni velikan posvetil svoje moči in svoje življenje blagru in boljši bodočnosti svojega naroda. On je bil med prvimi, ki so začeli naš narod buditi in zanj se potegovati; pa med tem ko so drugi prej omagali in padli v prah, vstrpel je on v polni moči do današnjih dni v vednem boju za narodne pravice. Akoravno že v letih ohranil je do zadnjega zdihljeja krepost svojega duha, delavnost, bistrournost. Upali smo toraj, da nam Vsemogočni še več let ohrani njegovo drago življenje; a prikradla se je smrt s koso, kakor tat po noči, in nam ga je nenadoma pokosila. Nimamo zadosti zbranega duha, da bi že danes pisali njemu dostojen životopis, ne bomo in ne moremo že danes naštevati vseh njegovih zaslug za naš narod; razburjeni smo po žalostni novici, kakor vsi drugi zvesti rojaki slovenski, toraj nam je nemogoče stavke tako pisati, kakor bi se spodobilo govorečim o tem vrlem možu.

Vsak vé, kaj je bil on slovenskemu narodu, kar se dá bolje čutiti, kakor z besedami povedati. Dokler bo slovenski narod živel, živelo bo tudi ime tega slavnega boritelja, ki je bil res hrabri vitez v brambi za narodne pravice. Koliko je on storil za poduk in izbujo naroda, koliko za

organizacijo narodne stranke, koliko za prospeh naše književnosti! Posebno Kranjska dežela mu je mnogo hvale dolžna, ker jej je toliko koristil na vse strani. Omenjamo le, da se je na njegovo prizadevanje odpisalo deželi mnogo tisočev gruntnega davka. Kako se je trudil za povzdigo kmetijstva, nam ni treba praviti. Upamo, da se v kratkem najde pisatelj, ki bo delovanje našega pokojnega očeta vredno popisal. Njegov spomenik se mora postaviti na kakem odličnem prostoru ljubljanskega mesta, na pr. na cesarja Jožefa trgu, da bo ostal v večni spomin naši mladini, kako naj ona posnema tega moža v rodoljubnem delovanju, da bode v korist slovenskega naroda.

Toda tudi o tem danes ne bomo govorili. Danes kličemo vsem rojakom: „Spoštujte spomin tega moža; stavite ga svojim otrokom v izgled, da ljubi domovino tako zvesto in dejansko, kakor jo je on ljubil. Ostanite naši katoliški veri tako zvesti, kakor on; živite tako pošteno; tako plodonosno, kakor on, da bodo tudi vas po smrti častili!“

Blagi mož, ki si svoje moči posvetil našemu narodu, naj ti bode tvoje blagonosno delovanje za korist zapuščenega naroda pred večnim Sodnikom v dobro šteto; naj ti on poplača tvoje blago požrtovanje z nebeško radostjo, katere ni konca! Odmaknjen si v prostore, kjer te sovražtvo več ne doseže; mi pa, tvoji otroci in učenci, ostanemo še v trdem boju na zemlji, ter okoli groba Tvojega stoječi obetamo, da se hočemo po tvojem izgledu boriti za svetinje naše in našega naroda, dokler kalí ter sad obrodi s e m e, kterege si neutrudljivo sejal ves čas svojega blagega življenja.

Odbor Narodne čitalnice Ljubljanske in odbor Matice slovenske v svojem in v imenu vseh narodnih društev naznanjata pretušno vest, da je preslavni naš

Dr. Jan. vitez Bleiweis-Trsteniški,

vitez avstrijskih redov železne krone III. vrste in Franc-Josipovega reda, ruskega Vladimirovega reda; predsednik Matice Slovenske in čitalnice ljubljanske; c. kr. profesor; deželni poslanec; tajnik c. kr. kmetijske družbe; vodja živinozdravniške šole; pravi član jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti v Zagrebu; častni član mnogih učenih društev; častni meščan ljubljanskega, kranjskega in mnogih drugih mest in trgov, častni občan skoro vseh slovenskih srenj itd. itd.

rojen v Kranju 19. novembra 1808. leta, po kratki bolezni, prejemši sv. zakramente za umirajočega, danes ob pol 1. uri po noči izdihnil svojo blago dušo.

Svečani sprevod bode v **četrtak dné 1. decembra ob 4. uri popoldne** iz lastne hiše druzega pokojnega pred knezoškofijsko palačo.

Častite članove vseh narodnih in družih društev uljudno vabimo, da se sprevoda visokosposhovanega nepozabljivega nam očeta in ljubljenca narodu slovenskemu udeležé v obilnem številu.

V Ljubljani dné 29. novembra 1881.

Odbor

Odbor

Nar. čitalnice Ljubljanske. Matice Slovenske.

Politični pregled.

V Ljubljani 30. novembra.

Avstrijske dežele.

V državnem zboru se je dr. Vošnjak pritožil, zakaj vlada ne dá **Slovincem narodnih srednjih šol**. Minister se je izgovarjal, da ni še dosti šolskih knjig. Tudi Čehi so vlado prijelj zavolj univerze in zavolj srednjih šol; minister jim je oboje obljubil. To je čudno, da Čehi vse dosežejo, mi pa nič.

Neki dopisnik čeških „Narodnih listov“ se je razgovarjal z grofom **Taafejem**. Ta

mu je rekel, da bo vlada podpirala Zeithamrov predlog zaradi spremembe volilnega reda pri češkem velikem posestvu. Ko je dopisnik pral, če bi ne bilo pripravno, da bi se osnoval liberalen klub na desnici, obstoječ iz liberalnih Čehov, Poljakov in Slovencev, rekel je **Taafe** da ne, ker je zdaj treba složno postopati proti združenim levicam.

Češka „šolska matica“ ima že lepe svote na razpolaganje, nabrane po vseh čeških mestih in vaseh, krepko deluje nasproti „schulcrein“, ter ustanovlja češke šole v takih mestih, kjer so Čehi v manjšini. Kdaj bomo mi Slovenci kaj storili za koroške Slovence, ki bi toliko krvavo potrebovali nekaj slovenskih ljudskih šol?

Vnanje države.

Liberalni listi so zagnali po svetu vest, da se misljo **sv. oče** preseliti v Fuldo na Nemškem. To se nam malo verjetno zdi, da bi sv. oče zavetja iskali v državi, kjer se je do najnovejšega časa katoliška cerkev kruto preganjala. Če bi se res kam preselili, prišli bodo najbrž v Avstrijo.

Rumunska zbornica se je odprla s prestolnim govorom, kjer kralj naglašá, da mora Donava svobodna, mednarodna reka ostati. To je obrnjeno proti Avstriji, kateri Rumunci očitajo, da si prilastuje nadvlado na Donavi.

Izvirni dopisi.

Šempas, dne 28. novembra 1881.

Dne 25. t. m. je večnemu Bogu dopalo poklicati iz solzne doline vsvojo pravo domovino tukej rojenega in v pokoju bivajočega č. gosp. **Jožefa Batiča**, kterega bode ne le njega rodbina, ampak veliko več cela župnija pogrešala in v blagem spominu imela.

Pokojni Batič je bil nevtrudljiv spovednik, in pravi dušni pastir o svojem času, tudi pravo pribežališče revni rodbini, od kterega niso nikdar, kadar so k njemu prišli, brez daru odhajali.

V dokaz tega se je njegovega pogreba mnogo občinstva (da še pri nobenem drugem

ne toliko) ne le iz naše župnije, ampak tudi iz sosednih vasi vdeležilo, in tudi pevci našega bralnega društva niso izostali, samok so pokojnemu pri grobu zapeli znano pesem: „Jamica tihá.“

Rojen je bil ranjki 2. aprila l. 1819. S služboval je zadnjih 18 let neprenehoma v Grenji Tribuš. V pokoju živel od leta 1871 naprej. Marsikdo ga bode pogrešal rad sv. maše, katero je opravljal navadno toliko zadržano, da so zamogli tudi oni priti, kateri so potem v dnino šli. Naj v miru počiva!

Domače novice.

V Ljubljani, 30. decembra

(O bolezni in smrti dr. J. Bleiweisa) iz é „Slovenski Narod“: dr. Bleiweis je imel vsako zimo pljučni katar, ki je letos posebno hudo pritisnil na starega moža, vendar se marljivo mož ni hotel vleči, ampak delal je naprej. Dne 22. nov. začel je kri pljuvati in otekale so mu roke in noge; posebno po noči so ga slabosti obhajale. Vendar je delal naprej, še 28. nov. imel je z uredovanjem „Novic“ opraviti. V noči od nedelje do ponedelka pa ga je zavesa zapustila, prikazoval se je smrtni spsnec. V ponedlek po dnevi se je zopet zavedel in kofiferiral z g. dr. Poklukarjem. Proti 11. uri po noči čutil je prihajati smrt, pa bil je popolni zavesti in poslovil se je od svojih dragih. Kmalo potem je izdihnil blago dušo. Sv. popotnico je prejel že pet dni pred smrtjo. Uzrok smrti je bilo tako zvano „pljučno vnetje“, pri starih ljudeh vedno smrtonozno.

(Sprevodni red) za pogreb gospoda dr. Janeza viteza Bleiweis-Trsteniškega dne 1. decembra 1881. Sprevod gre ob 4. uri popoldne od lastne hiše pokojnega pred knezoškofijsko palačo, po glavnem in starem trgu, čez Šentjaskovski most, po bregu, Turjaškem trgu, gosposki ulici, memo gledišča, Oviščeve hiše in čitalnice po Dunajski cesti v cerkev sv. Krištofa in od tod na pokopališče. 1. Črna prapor. 2. Nosilci vencev. 3. Ljubljanski meščan è svečo. 4. Trije župani iz Ljubljanske okolice è križem. 5. Godba. 6.

Flavija.

Prizori krščanskega življenja iz četrtega stoletja.

A. Hurel. Pred. Vilinski.

(Dalje.)

XXVI.

Ut cum putares non mortuum sed dormientem.

V tem so pretekli tedni in meseci. Od zunaj je bil mir in od znotraj vedno trdneja edinost. Vedra zadovoljnost se je razprostirala nad samostanoma, ki nista bila daleč sasebi in ki sta bila svojim prebivalcem kraj veselja, svetlobe in miru. Flavija je želela zmerom ostati v tem krogu, ki ga je imenovala svoj raj, svojo blaženost. Emilija pa je želela tukaj umreti.

Ta poslednja želja imela se je kmali spolniti. Zdravje blage gospe ni moglo prestati toliko stresov; vedno bolj je omagovalo in pojemalo. To ni bil bor življenja s smrtjo, nego bilo je polagoma razpadanje. Svetilka je ugasovala, semtertje merklo luč pošiljaje. Zdelo se je, da Emilija umira z nekakim otožnim veseljem. Ne sebi ne drugim ni prikriovala, da se ji bliža njena ura in ta ura, ki bi jo bila prej strašila, našla jo je smehljajočo in udano.

Naposled že ni mogla ustajati. Flavija se niti za trenotek od nje ne premakne. Po dne in po noči čula je pri njenej postelji in ji stregla z največjo nežnostjo. Privzdigavala jo je, podpirala je nje mrjočo glavo z blazinami, hladila jo s pihljati, ogrévala ji noge, po kterih se je sprehajala smrtna mrzlota. Ni bilo udaneje hčere, ne pohlevneje služabnice. Če je bolnica malco zadrémala, tekla je Flavija hitro k jasnim gospodnjim in ga prosila, naj ne dopusti, da bila od svoje matere ločena, ne mrtva ne živa.

Tudi Pretekstat je s Flavijo trpel. Pa kako bi nje bolečino zmanjšal in utešil? Pogosto je bil z Eusebijem pri postelji plemenite bolnice. Ali ta je bila vsa k Bogu obrnjena in pogled oje duše je bil obrnjen proti „vshodu iz višine“, med tem ko so se zapirale telesne oči posvetnim stvarim. V tem položaju govorila je počasi in za-se besede psalms: „Gospod, ljubil sem lepoto tvoje hiše in kraj bivanja tvojega veličastva. Kako prijetna so tvoja stanovanlišča, ti gospod vojska. Hrepeni in koprni moja duša po tvojih preddvorih, o sveti Jeruzalem.“

Če pa utrjena ni mogla več govoriti, si je pa na ustnicah delala presveto znamenje.

Kmali se ji sapa steži in smrtna slutnja jo obide. Prosi poslednjega tolažila vere in

Eusebij ga ji podeli. Vsa občina bila je prisočna, v solzah se topeča; ko pa Emilija, predu sprejame zadnjo popotnico, vse za odpuščanje prosi in se v njih spomin priporoča, odgovarja ji glasno ihtenje.

Ko jo Flavija praša, če trpi, reče: „Ne nasproti pa slutim, občutim neizmerai mir.“

Poda ji mladega Marcela. Ta hip ji je žarek veselja obličje razsvetli. Obedve roki stegne proti detinji dušici, ki se ji je smehljala. Priklonijo ji dete, ona ga na srce pritisne in blagoslovi. Pri tem blagoslovu je bila Flavija pala na koleni. Emilija se ozira po navzočih nekoga iskaje. Pretekstat je razumel to znamenje in pristopi. Počasi, rahlo a težko vzdigne Emilija Flavije roko in jo dne v mladenčevo. To se je godilo molče, naravno in priprosto. Pričujoči se menili, da izroča svojo hčer v obrano Pretekstatovo, Eusebij pa, da je to izraz določene volje.

Vse moči bolnice so bile zbrane in zjedinjene v onem verskem dejanju, ko je prejemale sveto gospodovo telo. Nje duša, trgajoča poslednje vezi, bila je polna vere, da so bili vsi globoko ginjeni. Nje obličje žarelo je nadnatorne svetlobe. Videti je bila tista luč, ki „izhaja od večnih gora“ in katere zadnji žarek prvo svitanje naznanja. Še en dih se dvigne z njenih ust in več ni hčere Scipionov, potomke Grak-

Šolska mladina in dijaki. 7. Sokol se zastavo. 8. Národna društva, tuja in Ljubljanska, se svojimi zastavami (razen Maticе Slovenske in Ljubljanske čitalnice). 9. Ljubljanska prostovoljna požarna straža. 10. Društvo Kranjskih vojaških veteranov. 11. Ptuje deputacije. 12. Gosposdične z vencem. 13. Deputacija gospij. 14. Red usmiljenih sester. 15. Preč. oo. frančiškani in drugi redovniki. 16. Ljubljanski meščan, ki nosi redove pokojnega. 17. Preč. duhovščina. 18. Truplo pokojnega nošeno od županov iz Ljubljanske okolice; meščanje in kmetški županje se svečami. 19. Rodbina. 20. Čitalnica Ljubljanska. 21. Matica slovenska. 22. Glavni odbor kranjske kmetilske družbe. 23. Društvo kranjskih zdravnikov. 24. Vrhovni državni, civilni in vojaški dostojanstveniki. 25. Deželni odbor Kranjski, državni in deželni poslanci. 26. Mestni zastop Ljubljanski. 27. Kranjska trgovinska in obrtna zbornica. 28. Uradi. 29. Ostalo žalujoče občinstvo. Društva se zberó točno ob 3. uri popoldne na cesar Jožefovem trgu pred staro hranilnišoo hišo. Reditelji spreveda so: gg. Franc Doberlet, Franc Drenik, Josip Pfeifer, Hugon Turk in Ignacij Valentinčič.

(Občna žalost) nad smrtjo prvega rodoljuba se kaže po mnogih črnih zastavah v mestu. Vse govori o ranjem velikem sinu domovine. Še priprosti ljudje umejo popolnoma veliko zgubo, ki nas je zadela. Tudi naši politični nasprotniki govoré o umrlem voditelju naroda s polnim spoštovanjem. Na mrtvaški oder se je položilo mnogo vencev, med njimi tudi eden od rodovine g. dež. predsednika.

(Vence za dr. Bleiweisa) so si telegrafično naročili med drugimi Slovenski poslanci, nadalje vsled enoglasnih klubovih sklepov: Česki klub z napisom na belo-rudečem traku: „Nesmrtelnym zaslugam Dr. Jan. Bleiweisa klub česky v rade říšske“ — in Hohenwartov: „Klub des rechten Centrums“. Vsi tri trije naročeni venci izdelujejo se iz lavora v veliki krasni obliki.

(Do zdaj položili so vence na mrtvaški oder) 1. „Hvaležni učenci podkavske šole“: svojemu nepozabljivemu ustanovniku in vodji. 2. „Društvo Sokol“: svojemu častnemu članu, vrlému

očetu naroda slovenskega. 3. „Akademično društvo Slovenija“: svojemu častnemu članu. 4. Očetu slovenskega naroda: „Ljubljanski bogoslovci“. 5. Slovenskemu pisatelju: „Ljubljanski Zvon“. 6. Slovenskemu očetu: „Rakek in Uac“. 7. Največjemu sinu in dobrotniku naroda: „Cirknica“. 8. „Čitalnica v Škofji Loki“: Svojemu častnemu udu. 9. Čitalnica v Spodnji Šiški: Svojemu častnemu članu. 10. „Rodovina Kotnik Gollova“: Narodnemu buditelju. 11. „Preljubemu soprogu“: Žalujoča soproga. 12. Svojemu najodličnejšemu poverjeniku: „Banka Slavija“. 13. „Narodna tiskarna“: Vodji slovenskega naroda. 14. Preljubemu strijcu: „Hvaležna nečakinja“. 15. Ljubemu dedu: „Vnuki“. 16. „Čitalnica ljubljanska“: Svojemu predsedniku in ustanovitelju. 17. Dem leben, hochverehrten Onkel: Familie. 18. Predragemu, nepozabljivemu očetu 20. Dem theueren Freunde: Familie Radics. 21. Velikemu domoljubu, voditelju naroda: uradniki banke „Slavije“. 22. Hvaležni ljubljanski meščanje: očetu slovenskega naroda. 23. Svojemu najboljšemu tajniku: „c. kr. kmetijska družba“. 24. nepozabljivemu prijatelju, preljubemu kumu: „Dr. Poklukar z družino“. 25. Blagemu svaku in strijcu: „rodbina Souvanova“. 26. Svojemu prijatelju: rodovina Winklerjeva“. 27. „Der Verein der Aerzte in Krain“: seinem Ehrenmitgliede. Čebelarstvo društvo Svojemu častnemu udu.

(„Sokol“!) Članovi društva „Sokola“ prošeni so, da blagovolé gotovo vsi denes popoldne vdeležiti se spreveda g. dr. Bleiweisa viteza Trsteniškega. — Zbirališče je točno ob 3. uri v čitalnici. — Priditi je črno opravljeno in s Sokolskim klobukom ter peresom. — Na zdravje! Odbor „Sokola“.

(Razglas kranjskim živinorejcem o prodaji goved v Ljubljani.) C. kr. kmetijska družba kranjska bode v Ljubljani 9. decembra popoldne ob 9. uri na dvorišči gostilnice „zum baierischen Hoff“ na dunajski cesti po očitni dražbi prodajala iz državne subvencije nakupljene plemenske junce in telice (kakih 5 bikov in 4 telice) štajarskega Muriškega (sivega) plemena. Ta živina se bode postavila na prodaj za polovico tiste cene, za katero jo družba

kmetijska kupi, in se prodá tistemu, kdor največ dá, proti temu, da jo 1) koj plača in 2) se po pismu zaveže, da jo najmanj dve leti za pleme obdrži. K tej dražbi se zato pripuščajo samo kranjski živinorejci.

(Ustrelil se je) nek trgovski pomočnik iz Ljubljane v hosti blizo Lesičja pri dolenski cesti.

(V vodo skočil) je neki branjevec na Karlovški cesti. Bil je bojda pijan in se prej nekaj prepiral, potem pa se je slekel in skočil v Gruberjev kanal.

Telegrama „Slovcu.“

Z Dunaja 30. novembra.

Sočutje zaradi smrti Bleiweisove splošno, češki klub je izrekel poslancem slovenskim in družini Bleiweisovi sočutje. Poslanci zaradi važnih odsekovih sej ne morejo k pogrebu, prosijo dr. Poklukarja naj jih zastopa. Hohenwartov klub je sklenil pritrditi predlogu, naj se pri odgovoru na interpelacijo o deželni banki prične razgovor.

Rechbauer in Taufferer interpelirata vlado zaradi ministerskega ukaza gledé rabe slov. jezika pri sodnijah. Grof Coudenhove, komtur Ljubljanske križanske komende, je danes umrl.

Poziv!

Slovensko slovstvo v obče napreduje, in tudi šolska literatura po Slovenskem ne zastaja. A slovansko šolstvo zasluži danes še večje pozornosti; treba bo tedaj na tem polji še z večjimi koraki napredovati. —

V pospeh narodnega našega slovstva sploh in v pomnožitev slovenskega pedagog čnega slovstva nameravajo podpisani s tem nekoliko pripomoči, da so se odločili, izdajati leto za letom pod naslovom

„Pedagogični letnik“

knjigo, katera bode na kacic 200 straneh velike osmirke prinašala raznovrstnega šolskega blaga.

Teoretični del bode obsegal temeljite spise iz šolskega in učiteljskega življenja sploh, razprave o raznih važnih šolskih in učiteljskih

hov, dedovalke Paulo Emilijanov; pristna in viru bližnja kri Márcije Papfrije, matere afrikanca je usahnila.

Ni bilo čuti ne ihtenja ne toževanja po ubožni stanici, kjer je izdihnila bogata gospa, ampak petje psalmov in hvalospjevov, kakor nad zibeljo.

Tako odmretje bilo je vsem kakor rojstvo: Emilina duša je bila rojena za nebeško veličastvo in blaženstvo. Ljubka bledost in kakor iz višav prihajoča vedrina jo oblije, da gledalci ne vedo, je li živa ali mrtva.

Pogrebna ali funeratícium, ki je bila pri poganih zmerom v navadi, ki se je pa kod kristjanov spremenila v bratovske ljubeznije, je bila taka, da so ubogi vse prostore zauzeli in pogostovani bili. Jeli so malo, jokali pa mnogo. Če so govorili, so le spominjali se radodavnosti plemenite gospe. Kazali so obleko, katero je šivala, otroke, ki jih je čedila. Stari so jo imenovali svojo mater, kajti zares materno je za nje skrbela. Vsi so spoznavali, da so izgubili v njej svojo oskrbovalko, svoje življenje. Ni bilo bolnika, ne siromaka, ne otožnika, da ne bi bil od nje pozdravljen, podprt, potolažen. Nikdar se ni slišala taka hvala in taka zgovornost. Le en glas je bil, ena hvala, ena užaljenost, en jok.

Če je osirotena množica za trenotek Emilije pozabila, je pa milo, zaupljivo se ozirala v Flavijo, kakor bi reči tela:

„Ali nas boš zapustila še ti? Kaj bomo povsem tisto izgubili, katero objokujemo? Ali nam hči ne bode naméstila matere? Je li naše upanje, naša moč, naša čednost za vselej pokopana in v to rakev položena?“

Ginjeno je poslušala Flavija nemo molitev tega ljudstva. V srcu svojem jim je odgovarjala z apostolom: „O, ne zauzemate malega prostora v mojem srcu; moje srce vam je popolnoma odprto“. Je li mogla tako govoriti? Kaj si je smela bodočnost določiti? Ah, svete vezi, ktere je utérjala še sveteja volja, materna in sicer umirajoče matere, te so jo vezale.

Emilin pogreb je bil pri vsej priprostosti vendar veličasten.

Iz vseh sosednjih škofij prihitali so bili škofje, ki so si šteli za čast, da svetnico, kakor so jo imenovali, v rakev polože in s svetilkami bakljami in svetim petjem iz samotana v cerkev nesó.

Cele tri dni je bila mrtvica z razgernim obličjem, sredi basilike, pogledom vse Palestine vidna. Kod nje rakve peli so psalme v hebrejščini, v sirskeem jeziku, grški in polatinsko. Cvetice so sipali ljudje na nje ča-

stitljive zemske ostanke in dišave čez-nje izlivali.

Po dnevih žalovanja zaprli so rakev in jo zapečatili, spustivši jo v grob, v skali zraven jasel gospodovih.

Na kameniti plošči, uhod krijoči, dal je Eusebij ta-le napis udlesti:

Tu počiva pod neznatnim kamenom vse življenje svoje Kristusu darovavši:
Hči Grakhov Paulov Scipionov
Agamemnona
kri plemenita

Umrla je bila sedmi dan pred februarjevimi kalendami, tretji dan po saboti, po solnčnem zahodu. Pokopana je bila peti dan pred istimi kalendami, ko sta bila konsula Aristenét Pattonorij — August, eden v prvo drugi v šesta.

XXVII.

„Periculis ex falsis fratribus . . .“

Nekaj dni potem so brali v betlehemskih samostanih z veliko spoštljivostjo pismo, ki je bilo teklo iz Evsebijevega peresa in v katerem se je odsvitala vsa njegova duša, vse njegovo srce.

„Nikdar, tako je bilo pisano, ne bi vse

vprašanjih in prinašal razmatranja pedagoških in didaktičnih načel. Praktični del bode pa prinašal izborne članke v splošnej in posebnej metodiki, razpravljaj obravnavanja v vseh predmetih sedanje ljudske šole, nekoliko z ozirom na predpisane, učne načrte, naj več pa na podlogi pridobljenih izkušenj lastnih in drugih. — Sploh naj bi nam učiteljem „Pedagogični letnik“, ki utegne v dodatku imeti poleg raznih šolskih migljejev in naznanil tudi imenik vseh slovenskih učiteljev in šol z dotičnimi plačami, sčasoma nadomestoval slovensko pedagogiko in metodiko, katere tako težko pogrešamo. Da pa ta svoj sklep izpeljemo, potrebujemo obilne podpore! Zato si dovoljujemo vabiti vse p. n. učiteljstvo in šolske prijatelje po vsem Slovenskem v obilno naročevanje in sodelovanje. Naročnina stane 1 gld., (kasneje bode cena knjige večja) in naj se blagovoli pošiljati do 1. aprila 1882 g. Božid. Valenti, nadučitelju v Krškem.

Šolski pisatelji pa naj izvolijo svoje izvirne izdelke (prevodov se ne bode sprejemalo) poslati do 1. junija 1882 g. Iv. Lapajne-tu, ravnatelju meščanske šole v Krškem.

Čisti dohodek pri razprodaji te knjige, ki izide v bodočih velikih počitnicah, se bode razdelil mej pisatelje; zaradi tega se bode poslana tvarina na tanko pretresovala in skrbno izbirala.

V Krškem 1. decembra 1881.

J. Lapajne,
šolski ravnatelj.
Ravninar, Valenta,
ljudski učitelj, nadučitelj

Po katoliški bukvarni se dobivajo:
Blätter für Kanzel-Beredsamkeit.

Unter gefälliger Mitwirkung der Herren: Fridrich Baumgarten, (inf. Domdechant in Linz; Dr. Valentin Haekel, Professor der Theologie in Leitmeritz; Dr. Hebenstreit, Dompfarrer in Graz; Dr. Anton Kerschbaumer, Propst und Pfarrer in Krems; F. E. Krönes, Schul-Direktor in Neutitschein, und Dr. Anselm Ricker, k. k. Universitäts-Professor in Wien.

Redigirt von Anton Steiner, Cooperator bei St. Augustin in Wien.

Jährlich 10 Hefte von 5—6 Bogen gross-8° — Preis 3 fl. 60 kr. ö. W. Mit Franco-Versendung jedes einzelnen Heftes 4 fl. 20 kr. (2)

Od II. zvezka sta do zdaj izdana dva sošitka. Zvezek I. se lahko še ves dobi.

moje bitje, moj jezik, moj glas, ne bi mogle vse moje moči tisto povikševati po dostojnosti, ktere ni več.“

„Plemenita po rodu, plemeniteja po svetem življenju svojem, si je izvolila Betlehem, za pustivši razkošni Rim, ubogo bajtico raje, ko sijajne palače.“

„Pri Bogu pričam in vseh svetnikov, da vse, kar bi jaz povedal, ni nič v primeri z zaslugami, ktere občudujejo duhovniki, posnemajo udove in device in pogrešajo krdela ubogih.“

K Flaviji se obrnivši pravi:

„Bodi mirna, ker dana ti je bogata de dovina, spomin na tvojo mater, spomin na ženo, ki sedaj nosi venec in sicer venec mučenja; kajti kervavo spoznavanje ima venec iz vrtnic in vijolic, lilni venec pristuje spoznavalcem serca. Oba venca, boja in miru, zaslušita večno povrnenje“. . . Tvoja mati je slišala glas, kateri ji je veleval: Beži iz srede Babilona. Odpotovala je, za zabo ne pogledovaje. Po blagru Egipta ni koprnela in ne stopila na zemljo Kaldeje.“

„O Emilija blagor se ti! Podpiraj s svojimi molitvami mladost svojih otrok in priletno starost tistega, ki te spoštuje in poveščava.“

(Dalje prih.)

V katoliški bukvarni v Ljubljani

se dobivajo znamenite od sv. Očeta XIII. pohvaljene

Prestave najlepših himen sv. cerkve,
II. del. Poslovenil J. Bilc. Cena 30 novč., po pošti 5 novč. več.

Knjžica ima v 8° 66 strani lepega razločnega tiska na ličnem papirju. Da je prestava dobra, priča nam ime slavjenega pesnika: gosp. J. Bilc.

Tudi prvi del omenjenih prestav se še do biva po 25 novč. v katoliški bukvarni. Po pošti stane vsak zvezek posamezno pošiljan 5 novč. več, ako se pa pošljeta obadva skupaj je ravno toliko poštnine.

V nobeni knjižici in na nobenem pevskem koru naj bi se ne pogrešala ta zbirka cerkvenih himen skozi celo leto.

Sicer se pa z nakupom slovenskih knjig pomaga več ali manj slovenskej književnosti, ker skrbeti in gledati moramo da se s tujimi knjigami ne zakopje domača književnost, najblajši ter najdražji zaklad vsacega naroda.

Naročila blagovolijo naj se pošiljati na

Katoliško družbo
v Ljubljani.

Velika razprodaja

50% ceneje, ko navadno.

Dober kup

ure

Jaz pošiljam ure proti poštnemu povzetju, in komur ura ni všeč, dam denar nazaj. Tedaj je kupčija brez nevarnosti.

- 1 cilind-ura iz srebernga nikkla in z verižico prej 12 gl., zdaj 5 gl. 25 kr.
- 1 ura na svidro iz srebrnega nikkla z verižico, prej 15 gl., zdaj 7 gl. 25 kr.
- 1 srebrna remontoir Washington ura z verižico, prej 30 gl., zdaj 15 gl.
- 1 srebrna ura na svidro z patentiranim kolesjem in verižico, prej 25 gl. 11 gl. 25 kr.
- Zlata ura za gospe, prej po 40 gld., zdaj po 20 gl. z veriži okoli vratu.
- Zlate remontoir ure prej po 100 gld., zdaj po 40 gl.

Za 5 let dober stojim.

(6) **A. Fraiss.**

Wien, Rothenurmstrasse 9,
gegenüber dem erzbischöflichem Palais.

Služba orglarja

se oddaja v Kresnicah blizu Litiye. Dobivse prosto stanovanje, biro in še nekaj malenkost.

Prosilci za to službo naj se oglasijo do 16. decembra t. l. pri farnem predstojništvu v Kresnicah. (1)

Za Miklavževa darila

pristujejo najbolje slovenske sledeče knjige, katere se vedno v katoliški bukvarni dobivajo.

Kleinmayr, Jul. pl. Zgodovina slovenskega slovstva, jako okusno vezana 1 gl. 80 kr.

Kržič A. Izgledi bogolj. otrok, vezano 40 kr.

Marešič F. Lurška mati božja, jako lično v platno vezana 1 gl. 40 kr.

Orožen Val. Zbrani spisi, vezani 70 kr.

Pajk J. Izbrane narodne srbske pesni s srbsko slovnico i rečnikom 40 kr

Slomšek A. M. Zbrani spisi I, in II. del: Pesni, razne Brillike in povesti, jako okusno v platno vezane 2 gl. 50 kr.

Zbrani spisi III. del. Životopisi. Isto tako kot poprejinja dva vezana 1 gl. 70 kr. Želeti je da se knjiga kolikor mogoče med slovenskim narodom razširi, ker je občē znano, kako izvrstno je Slomšek pisal. To je naš velikani, s katerim se smemo ponašati. Slomšekova dela dobijo se tudi nevezana.

Spisi Kristofa Šmida s podobami. I. snopič, Ljudev. Hrastar, v pol platno vezano 40 kr. II. zvezek. Jozafat, vezan v pol platnu 40 kr. III. zvezek. Pridni Janezek in hudob. Mihec, vezan v pol platnu 50 kr. I. zvezek 70 kr., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 80 kr. Vsi jako okusno vezani.

Tomič J. Dragoljubci, lično vezani v pol platno 40 kr.

Peter rokodelčić. lično vezan 60 kr.

Vraz Stanko. Izabrane pjesme, s uvodom Franje Markovića. Sa slikom pjesnikovom. V sijajni vezi. 3 gld. (2)

Razun tu naštetih knjig imamo veliko zbirko še družih slovenskih Ruske, poljske, češke, bulgarske, srbske hrvatske in nemške knjige se pri nas naročujejo. Naročila točno izvrši kjer je le mogoče

Katoliška bukvarna
v Ljubljani.

Telegrafične denarne cene 24. novembra.

Papirna renta 77.30 — Srebrna renta 78.10 — Zlata renta 93.75 — 1860letno državno posojilo 133 — Bankine akcije 382 — Kreditne akcije 361. — London 118.35 — Ces. kr. oznaki 5.58. — 20-frankov 9.40.

Razširjanje kupčije.

Obče priljubljeni in hvaljeni pravi Howe-Singer in Wheeler-Wilson šivalni stroji, ki jih za Kranjsko le jaz prodajam, se pri meni tako pridno kupujejo, da sem moral odpreti tu v Ljubljani še drugo prodajalnico in da sem pomnožil delavce v moji mehanični delavnici.

Razun zgoraj omenjenih pravih strojev imam pa na prodaj še mnogo drugih, najfinejših izdelkov, tako ročne stroje, cilind- stroje, potem stroje za slavnike in valjarje itd. itd. prav po ceni.

Velika zaloga svile za stroje, svitka (cvirna) v štrenah in kolescih, velika izbira volne in pavole, olja za stroje, šivank, kosov od strojev itd. bolje in ceneje, ko kje drugje.

Popravki se oskrbé hitro in dobro, tudi se stroji osnažijo.

Od zdaj zanaprej

imam tudi stalno in veliko zalogo železnih Wertheimovih kas, ki so trdne in varne proti ognju in ulomu, po nizki tovarniški ceni.

Za poštno blago in hitro dopošiljatev jamčim s svojim imenom, saj že 11 let v tem mestu kupujem. Priporočam se toraj za mnogobrojna naročila.

S spoštovanjem

Franco Detter

v Ljubljani, mestni trg 168, na voglu.

(3)